

Jan van Nierop stopt als landelijk programmaleider

Sinds de start van Sterk Techniekonderwijs heeft Jan van Nierop zich ingezet als kartrekker van het landelijk ondersteuningsteam. "Als eerste zijn we toen met het team langs alle provincies gegaan om met een uitgebreide presentatie de regeling uit te leggen." Welke ontwikkelingen zijn er in die vijf jaar geweest en hoe ziet Jan de toekomst van STO? Een afscheidsinterview.

Jan ziet drie grote ontwikkelingen van STO: scholen zijn veel meer gaan samenwerken; de basis is op orde gekomen en er is een stop gekomen op de daling van het aantal techniekleerlingen. "Die samenwerking is echt een mentaliteitsverandering: vroeger zagen scholen elkaar veel meer als concurrenten. Dat de basis op orde is, is te danken aan de modernisering van aanwezige machines, apparatuur en materiaal op de scholen. Mede dankzij de samenwerking met bedrijven kunnen leerlingen kennismaken met de moderne techniek en technologie. Dat ze nu bijvoorbeeld een tiny house kunnen bouwen en met drones leren werken, is daaraan te danken. De stabilisatie en hier en daar groei van het aantal techniekleerlingen, in een tijd waarin er minder leerlingen zijn, heeft naar mijn mening ook alles te maken met die moderniseringsslag. Met een VR-bril kun je zo veel meer dan in een technieklokaal of waar dan ook. Ga maar na: een brand blussen in school is niet te oefenen; maar met een VR-bril kan dit levensecht worden nagebootst."

Ondersteunen en onderhandelen

Dit alles was niet mogelijk geweest zonder alle STO-regio's. "Elke regio heeft zijn eigen ondersteuner", licht Jan toe. "Zes keer per jaar brengen wij die

ondersteuners bij elkaar en wisselen we ervaringen uit. Dat is tevens de gelegenheid voor de regio-ondersteuners om van elkaar te horen wat er bij iedereen speelt." Bij die bijeenkomsten is ook altijd iemand aanwezig van SPV (Stichting Platforms vmbo), PTvT (Platform Talent voor Technologie) en iemand van onderzoek. De onderzoekers monitoren STO in opdracht van NRO (Nationaal Regieorgaan Onderwijsonderzoek). Vervolgens worden de resultaten van STO gezamenlijk gerapporteerd, via het ministerie van Onderwijs Cultuur en Wetenschappen, naar de Tweede Kamer.

Een andere taak van Jan en zijn team is het beantwoorden van vragen van de regio-ondersteuners. "Wij worden zeer regelmatig gebeld door hen voor advies of uitleg. Daarnaast organiseren we landelijke activiteiten zoals de Landelijke Dag, webinars, bijeenkomsten en trainingen voor programmaleiders."

Tot slot is een niet geheel onbelangrijke taak van het landelijk programmateam, dat naast de kartrekker bestaat uit iemand van SPV en PTvT, het onderhouden van de contacten met het ministerie. "De samenwerking met OCW is van het begin af aan

goed geweest. In Jeroen de Weger, leidinggevende van het vmbo-team op het ministerie, hebben we een vast contactpersoon. Maar ook met de andere mensen van het ministerie waar ik mee te maken heb en heb gehad, was het altijd plezierig samenwerken. Natuurlijk hebben we discussiepunten gehad, maar daar zijn we altijd goed uitgekomen. Het grootste discussiepunt was wel het lerarentekort. Het ministerie had de verwachting dat wij dat als STO wel zouden kunnen oplossen. Wij hebben toen duidelijk gemaakt dat dit een landelijk probleem is en onze ondersteuning regionaal is georganiseerd. Scholen hebben in verschillende delen van het land verschillende personeelsuitdagingen en moeten dit dus op hun eigen manier en in hun eigen regio oplossen."

Waar ben je het meest trots op?

"Dat zijn twee dingen. Om te beginnen ben ik trots op de wijze waarop wij met ons team de ondersteuning bieden. We merken dat dit door de regio's heel erg gewaardeerd wordt. Op de tweede plaats ben ik trots op het feit dat techniek weer op de kaart staat!

Wat is je grootste teleurstelling?

Ook dat zijn twee zaken. Allereerst vind ik het ontzettend jammer dat we tijdens corona de leerlingen niet naar school hebben kunnen laten gaan. Begrijp me niet verkeerd, ik snap dat er maatregelen nodig waren, maar zeker de praktijkcomponent hadden we anders moeten organiseren. Déze leerlingen leren niet achter een scherm, maar in de praktijk. En dat hebben ze later onvoldoende kunnen inhalen.

Mijn tweede teleurstelling is dat we nog steeds te weinig personeel hebben voor moderne techniek en technologie. Ook dat valt te verklaren, maar het blijft moeilijk.

Hoe zie je de toekomst van STO?

Op zich ligt de bekostiging vanuit het ministerie vast: er is structureel 100 miljoen per jaar beschikbaar. Aan het eind van dit kalenderjaar wordt de rekening opgemaakt van de eerste vijf jaar. Ik weet dat er - op papier - in een aantal regio's geld zal overblijven en dat daar vragen over komen vanuit de politiek en de media. Maar vergeet niet dat er in de eerste helft van

die vijf jaar heel veel plannen die de regio's hadden, niet door konden gaan wegens corona. Waar ik wel een beetje bang voor ben is dat na 2028 het geld dat beschikbaar komt voor STO in de lumpsum terecht komt en niet altijd aan STO besteed zal worden. Wat mij betreft wordt dit geld geormerkt en blijven de penvoerders er verantwoordelijk voor. Als het naar de lumpsum gaat, kan een schoolbestuur altijd besluiten het aan andere zaken uit te geven. De komende periode zal het geld ook aan borging besteed moeten worden. Wat dat betreft ben ik wel optimistisch. Je ziet dat scholen in steeds meer regio's STO in de organisatie vastleggen en dat het niet van een toevallig enthousiaste docent of manager afhangt."

En hoe nu verder?

Per 1 augustus 2024 draagt Jan het stokje over aan Raymond Nijenhuis. Jan is overigens niet helemaal meteen uit beeld, want hij wordt voorzitter van de 'adviescommissie Techniek in funderend onderwijs'. "De komende jaren moet techniek dekkend en duurzaam in het onderwijs worden ingebed. Raymond krijgt een fantastische club ondersteuners en ik gun hem van harte om daaraan leiding te geven. En verder wens ik hem vooral hartstikke veel plezier met het voorzitterschap van deze leuke club!"